

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREVOD HUDBI

04.01.2008. - 18.01.2008.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

نُحَمِّدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ط

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ط

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 04.01.2008.

Davanje u ime Allaha

Giving in the Name of Allah

Kratki sadržaj hudbe koju je 4. januara 2008. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je održao govor o davanju u ime Allaha, pozivajući se na početak nove finansijske godine za Vakf-e-džedid (program). Huzur je citirao ajet 263 iz sure Al Bakara, čiji prevod glasi:

“Za one koji svoj imetak troše na Allahovom putu, pa za ono što su potrošili ne prigovaraju i ne vrijeđaju, nagrada je kod Gospodara njihovog, i nad njima neće biti straha, oni neće tugovati.”

Huzur je rekao: ko su ovi ljudi na koje se ovaj ajet poziva? Objasnjavajući, on je rekao da je to zajednica vjernika koji daju da bi postigli Allahovo zadovoljstvo.

Allah saopštava u ajetu 273 u suri Al Bakara: *'dok ne budete trošili samo da tražite Allahovu naklonost.'* i Huzur je rekao da je ovo dostojanstvo vjernika; zaista, to treba da bude dostojanstvo vjernika. Iskreni vjernik nikada ne daje radi pokazivanja. Sretni su oni koji daju radi Allaha i onda zaborave o tome i nikada ne podsjećaju druge da su dali tom i tom doprinosu ili taj i taj doprinos. U današnjem svijetu, kad razmislimo, Zajednica Obećanog Mesije a.s. je jedina koja ima ljude koji nastavljaju da daju za Allahov put i nikada ne dopuštaju da duguju usluge. Ako tu ima neka nastrana osoba koja se ovome odaje, oni su odvojeni iz Zajednice i nakon što su napustili sigurnost i utočište Zajednice bačeni su u kaos.

Ogroman je blagoslov Allahov da nas je, uključujući nas u Zajednicu Obećanog Mesije a.s., ubrojao među one koji nastavljaju da daju bez ikakvog straha ili žaljenja, i koji su obilato nagrađeni.

Allah iznosi u ajetu 8 u suri Al Hadid (57:8): *'...a oni od vas koji vjeruju i troše imat će uzvišenu nagradu.'* Huzur je rekao da čovjek, kad razmišlja, čak ne bi mogao vjerovati o Allahovoj nagradi a ovdje je navod o 'uzvišenoj nagradi'. Zaista su sretni oni koji ispunjavaju ovo i sretni su Ahmadi muslimani da je Obećani Mesija a.s. došao i u nama pobudio ovaj duh.

On je rekao:

"Ljubav za imetkom nije poželjna. Allah kaže: 'Nikada nećete postići bogobojaznost ukoliko ne budete trošili od onog što volite.'" 3:93

'Vi nikada čak ne možete steći Allahovo zadovoljstvo ukoliko, napuštajući svoje želje, napuštajući svoja zadovoljstva, žrtvujući svoju čast, odričući se svog imetka, odbacujući svoj život, podnosite takve teškoće na Njegovom putu koje vas učine da kao da podnosite smrtne muke. No jedanput kad ste podnijeli teškoće radi Allaha, doći ćete u krilo Božije kao voljeno dijete.'

'Ako istinski sebi nametnete smrt onda ćete postati vidljivi kod Boga i Bog će biti s vama. Kuća u kojoj boravite bit će blagoslovljena; i Božija milost će se spustiti na zidove vaše kuće, i grad u kojem prebivate bit će počašćen svetošću.'

Huzur je rekao: kako smo mi sretni da nam je Imam ovog doba osvijetlio puteve da tražimo Boga. Allah je ustanovio finansijsko davanje

sredstvom da postignemo Njegovo zadovoljstvo i Obećani Mesija a.s. nam je objasnio njegov značaj, i njegove halife su također skretali pažnju na to zato što su žrtvovanja spomenuta u vezi sa obožavanjem Allaha i finansisko davanje je jedno od ovih žrtvovanja. Huzur je rekao da je u 52 godine svog halifata, hazret Muslih Maud r.a. je napravio veliku administrativnu organizaciju Zajednice da olakša napredovanje cilja dolaska Obećanog Mesije a.s. U cilju odgoja i širenja poruke islama, u 1957. godini bio je započetak vakf e džedid program. On napunjava svojih 50 godina. Na početku je ovaj program bio ograničen na Pakistan, Indiju i Bangladeš, zapravo će biti ispravno reći da je većina Ahmadi muslimana iz Pakistana davala doprinose ovom programu. Ovaj program je olakšao rad vakf e Zindagi (život derviša) i mualima (učitelja). U 1985. godini Halifa tul Mesih IV r.a. je odredio da ovaj program bude svjetski sa idejom da Ahmadi muslimani širom svijeta, pogotovu iz Evrope i Amerike, pomažu Ahmadi muslimane podkontnenta koji su se, do tada, sami o tome brinuli. Naglasak je bio u tome da se pomognu Ahmadi muslimani Indije od kojih većina nisu bili finansijski dobrostojeći. Od tada je većina vakf e džadid doprinosa potrošeno u Indiji i Afričkim zemljama.

Tradicija je da na početku godine dadnemo pregled ovog programa svake godine i danas, pošto je prvi petak 2008. godine Huzur je najavio novu vakf e džedid godinu.

Halifa tul Mesih III r.a. je unapređivao vakf e džedid program pogotovu među djecom kroz blagoslove davanja od kojih su polovina doprinosi od djece iz Pakistana. Najzadovoljavajuće je da naša Zajednica ima djecu sa takvim duhom; oni su zaista sigurnost da će se ovaj blagoslov nastaviti u generaciji koja dolazi. Huzur je nalagao roditeljima širom svijeta da se usredsrede na ovo. On je tražio od sekretara vakf e džadid programa, Nasirat i Itfal sekretara da također ovo prime na znanje. Saznanje o blagoslovu vakf e džedid programa treba da bude podignuta među djecom. Oni koji budu odrasli sa ovom sviješću u ovom materijalnom svijetu ne samo da će postati korisni (vrijedni) za zajednicu nego će njihovi lični životi također biti blagoslovljeni zbog ovoga.

Huzur je rekao da treba da zapamtimo da su revolucionarne promjene ostvarene (počinjene) žrtvovanjem. U ovom hedonističkom (gdje se zadovoljstvo smatra glavnim u životu) dobu nadvladati sebičnost nafs (sebe) je ogroman vrelo tarbijata (moralnog odgoja) i finansijsko davanje je veliki džihad (žrtvovanje) ovog vremena.

Huzur se obratio novim Ahmadi muslimanima kao i onima koji paze na njih i rekao da njihova veza sa Zajednicom postaje jača kad shvate suštinu finansijskog davanja. Huzur je rekao da neki od njih čine istaknuta finansijska žrtvovanja pa ipak pišu govoreći da imaju osjećaj žudnje što su se pridružili tako kasno. Huzur je rekao da su ovo biseri i dragulji poklonjeni Obećanom Mesiji a.s.

Huzur je rekao da oni koji nisu tako dobri u davanju, bilo stari ili novi u Zajednici, treba da zapamte da se položaj - koji je položaj Allahovog zadovoljstva - traži stalnim naporom. Također je obaveza uprave da nastavi da navodi značaj finansijskog davanja Zajednici. Huzur je rekao da ima ljudi koji rade za Zajednicu sa takvim žarom da su potpuno zadubljeni u tome i ne ostavljaju vremena za svoje porodice i treba da budu podsjećeni da svojim porodicama i sebi posvete vrijeme.

U terminima upotpunjavanja određenih zadataka (tahrika), Huzur je rekao da se često ponovo priđe nekim ljudima iako je upravi često rečeno da uvode nove ljude.

Huzur je rekao da su odjeljenje odgoja, finansija i vakf-e-džadid radili na ovome, ovo je bilo moguće postići. Onima koji kažu da ljudi Zajednice ne učestvuju potpuno Huzur je rekao da on uvijek kaže da je njihov zadatak da nastave trud uz molitvu. Pohvalno je uključiti one koji možda nisu tako strogi kao drugi u svojim zadacima.

Huzur je savjetovao da napravimo posebne programe za proslave stoljeća Halifata koji će povećati standarde finansijskog davanja i u svakome će probuditi strast da tražimo Allahovo zadovoljstvo. Huzur je zamijetio da će ovo zaista biti najizvrsnije nuđenje zahvalnosti za završetak stoljeća halifata.

Huzur je rekao da je vakf e džedid program zadnji tahrik finansijskog davanja od Hazret Muslih Mauda r.a. i ovo također sada navršava svojih 50 godina. Ovaj tahrik je zadnji tahrik prvog stoljeća Ahmadija Halifata.

Huzur je onda naveo san Džehangir Sahiba (misionara koji je porijeklom iz Mauriciusa) da je Halifa tul Mesih IV r.a. prije četrnaest godina ponovo nabrojao i interpretirao san o podizanju doprinosa vakf e džedid i molio (Boga) da se tri zemlje (Indija, Pakistan i Bangladeš) uključene u ovaj program i krenu naprijed prema napretku. Huzur je rekao da će on također reći (učiniti ponovo) da nastoji i okupi veću brzinu u terminima rada vakf e džadid (u vezi sa finansijskim davanjem).

Huzur je rekao da je za ovo potrebno posebno planiranje. Finansijsko davanje je značajan dio ovoga i sve zemlje će pomoći i učestvovati.

Posebna svijest treba da bude podignuta među djecom, u dodatku tome treba da budu posebno uključeni oni koji su ušli u zavjet u zadnjih deset godina i treba da im bude dat podstrek. Huzur je rekao da dok je urađen dobar posao u ponovnom pozivanju nekih novih Ahmadi muslimana sa kojima je bio izgubljen kontakt, ipak je podsjetio da je on često govorio da ih uključimo u finansijskom davanju. Huzur je rekao da reba da uvećamo svoje stepene bogobožnosti s molitvom i sa finansijskim davanjem i tako uđemo u novo stoljeće Halifata. Ova svijest će osigurati dalje napretke za Zajednicu i također će inspirisati one koji su novi Zajednici.

Zatim je Huzur najavio ukupni doprinos za vakf e džadid program za prošlu godinu i rekao da on iznosi 2.427,000 funti. Ovdje je porast od 210.000 funti u odnosu na prošlu godinu i u terminima ispunjenja sna Džehangir Sahiba povećanje je veće nego povećanje doprinosa za Tahrik e džadid program iz prošle godine.

Među džematima širom svijeta doprinosi džemata iz Pakistana su bili najveći iza njih slijedi Amerika i onda VB. Huzur je rekao da su novine dale pregled 2007. godine kao najgore godine za Pakistan, između ostalih stvari također u finansijskim terminima. Uprkos ovoga, stepen žrtvovanja Pakistanskih Ahmadi muslimana nije oslabio. Huzur je rekao da je mislio da zbog stanja stvari zadnjeg mjeseca u Pakistanu, i pogotovu loše situacije u Karačiju, doprinos možda ne bude odgovarajući; međutim Allah je manifestovao da kad On hoće da pokloni napredak, melec budu stavljeni u djelovanje da pomognu. Huzur je rekao da, kako je svakodnevno svjedok napretka Zajednice, bio je zastiđen da nije imao pozitivan proračun, da Allah ima milosti.

Huzur je najavio da su po glavi doprinosi bili najveći od članova džemata Amerike iza kojih slijedi VB. Ima poboljšanja u doprinosima iz Gane također. Huzur je rekao da je njegovo lično iskustvo bilo da ljudi Gane imaju veliki duh u finansijskom davanju i on je mišljenja da kakav god je nedostatak, da je to rezultat slabosti vršioca dužnosti tamo.

Među džematima VB najveći doprinos po glavi je bio iz oblasti Londonske džamije, iza njih slijede jugoistočni London i New Malden. U Americi je Silicon Valley imao najveće doprinose po glavi a slijede ih Čikago zapad i Detroid. U Pakistanu je najveći doprinos po glavi napravljen iz Lahora a slijedi Karači i Rabva.

Huzur je molio (Boga) da beskonačni blagoslovi budu poklonjeni onima koji su učestvovali u ovome. On je rekao da je jedanput Halifa tul Mesih IV r.a. rekao da Zajednica ima takve ljude čija iskrenost plaši i ovi ljudi se sada mogu vidjeti svuda; strah za njih je da zadaju bol svojoj duši (sebi) (u svojoj iskrenosti davanja).

Huzur je molio da Allah, u skladu sa Svojim obećanjem pokloni svim učesnicima žuzvišenu nagradu' i da ovaj duh nastavi da ide dalje i da nikada ne prestane.

Huzur je molio (Boga) da pokažemo takav duh da ljudi koji će doći mole za nas za utemeljenje pobožnih uzora i tako usađenog duha davanja. Da Allah učini da tako bude.

Hudba 11.1.2008.

Izlaganje o Allahovim znakovima ***A Discourse on Signs (Ayahs) of Allah***

Kratki sadržaj hudbe koju je 11. januara 2008. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

U svojoj današnjoj hudbi Huzur je nastavio izlaganje o ajetu 130 iz sure Al Bakara, čiji prevod glasi:

“Gospodaru naš, pošalji im jednog uzvišenog poslanika između njih, koji će ih učiti Tvojim ajetima i učiti ih Knjizi i mudrosti, i očistiti ih; uistinu si Ti moćan, mudar.”

Ovo je bila dova hazret Ibrahima a.s. u kojoj je on molio Boga za uzvišenog poslanika koji će obaviti četiri obaveze. Huzur je rekao da je u svojoj prethodnoj hudbi već objasnio prvu od ove tri obaveze tj., 'kazivanje' o Knjizi i da to kazivanje nije tek jednostavno iziskivalo da razni ajeti (znakovi) budu kazivani i Huzur je ovo već objasnio.

Huzur je rekao da je zaista u ajetu 4 iz sure Al Maida (5:4) znak ispunjenja ove dove (2:130) Ibrahima a.s.

Allah je također obećao očuvati Časni Kur'an (15:10) kroz koji je bilo objavljeno Njegovo konačno učenje. Zaista je ova poruka Knjige bila očuvana u toku života Poslanika s.a.v.s. preko raznih drugova (ashaba) koji su ga naučili napamet i pisara koji su ga, na upute Poslanika s.a.v.s. zapisali.

Huzur je rekao da Deđal kuje planove da unese promjene ovoj Knjizi, no to naravno neće biti uspješno. U 1999. godini neka Evendelska kršćanska crkva u USA je objavila 'novu' verziju Kur'ana i nazvala to Furkan-ul-Haq izmišljajući svoje vlastite ajete da pripremi muslimane za drugi dolazak Mesije.

Drugi pokušaj je napravljen od nekih licemjernih muslimana koji su protiv 'Šerijata'. Oni žele da izvade Kur'anske ajete koji se odnose na borbu. Huzur je rekao da je ovo bio visoki kukavičluk i ovo je bio pokušaj da se zadovolje kršćani i da stvori razdor među muslimanima. Ko god možda bude iza ovog pokušaja, oni nikada neće uspjeti, oni imaju vrlo ograničenu pronicljivost i žele promijeniti Kur'an na način kako je Biblija bila umetana. Huzur je dodao da nije bilo Božijeg obećanja da će očuvati originalni (izvorni) tekst Biblije.

Huzur je rekao da je dova hazreti Ibrahima a.s. bila ispunjena i cijeli svijet se osvjedočio ovome. Religija je od Boga bila usavršena u vjeri islam i bila je data onome koji je bio Pečat svih Poslanika; sada više neće doći nikakav novi vjerski Šerijat niti će ikakav poslanik doći osim u potpunoj podređenosti Poslaniku islama s.a.v.s.. Huzur je rekao da je zaista neprijateljstvo prema islamu bilo također predviđeno i pretskazano zato što je Allah htio da proglasi da je On Sveznajući i Sve-upoznat.

Huzur je rekao da oni muslimani, koji su zbunjeni nad nekim od učenja Časnog Kur'ana treba da traže shvatanje o tome od Imama ovog doba.

Huzur je rekao da je učenje Časnog Kur'ana jasno i on sadrži obaveze i naredbe od kojih su neke na individualnom a neke na općem stepenu. Naredbe se mijenjaju sa situacijom koja prevladava. Jedna od općih naredbi je naredba o borbi koju neki ljudi nalaze zbunjujućom. Prvo, vlastita historija onih izvana koji izazivaju zbunjenost među muslimanima u ovom poledu napunjena je borbama i čak su u sadašnjem dobu u neprestalnom stanju borbe. Osim toga, kad Časni Kur'an naređuje borbu u situaciji rata, tu su mnogi uvjeti vezani za to; tj., samo da se

borimo (pružamo otpor) kad smo napadnuti ili proganjani. Ovo je poduprto brojnim naredbama poštene igre ako treba da bude borbe. Zaista je 'sudija' sadašnjeg doba (Obećani Mesija) upravljao da je s njegovim dolaskom borba za vjeru ukinuta (povučena) i samo one taktike treba da budu upotrijebljene koje protivnici koriste tj., da branite svoju vjeru sa pisanom riječju. Sada džihad treba da bude džihad pera i znanja a ne sablje ili sile, i niti je Poslanik s.a.v.s. ni njegovi drugovi ikada izveli drugačiji zaključak iz riječi džihad. Huzur je dodao da, ako je džihad dozvoljen u obliku borbe to je kada jedna zemlja napadne drugu zemlju i 'borba' ne treba da bude od strane 'organizacija.'

Zatim je Huzur pročitao kratke isječke iz pisanja zapadnih učenjaka kao što je John Barton, sir H.A.R. Gibb, sir William Muir i Maurice Bucaille itd., koji potvrđuju da originalni tekst Časnog Kur'ana, kako je objavljen Časnom Poslaniku s.a.v.s. ostaje nepromijenjen.

Huzur je pročitao iz veličanstvenog pisanja Obećanog Mesije a.s.:

“Ovo je savršena Knjiga. Tako reći, veličanstvena i uzvišena Knjiga koja proizilazi iz Božanskog znanja. U pogledu ove Knjige ustanovljeno je da je njen izvor i vrelo Vječno Biće Sve-mudrog.”

Pozivajući se na nju kao Knjigu, Svemogući Bog je ukazao da je ovo Knjiga koja potiče iz znanja tog Bića sa visokim atributima, Koji je neuporediv i bez premca, i Čije savršeno znanje i sitne misterije su jako daleko od granica ljudske moći viđenja.

Onda je rečeno da je tijelo Kur'ana tako dobro promišljeno (razborito) da u njemu nema ostavljenog nikakvog prostora za bilo kakvu vrstu dvoumice, značeći da on nije kao druge knjige tek priča ili povijest, nego je obuhvat ubjedljivih argumenata i rasuđivanja, i izlaže jasne dokaze svojih ciljeva i svrhi, u samom sebi je čudo koje djeluje kao oštra sablja za uklanjnjanje dvoumica i sumnji, i ne ostavlja stvar prepoznavanja Boga na stepenu zasnovane pretpostavke Njega da treba biti, nego stvar dalje vodi do sigurnosti o Njemu da jeste.

Uprkos veličanstvenosti ovih svrhi koje se uveliko zabrinute djelovanjem i reformom, on nastavlja da određuje (definiše) ove četiri svrhe što je njegova krajnja namjera, a to je opskrba upute za bogobojazne.

(Brahin e Ahmadiyya, Ruhani Khaza'in – gornji prevod je uzet iz knjige 'Suština islama' tom 1, str. 398-399)

On najvaljuje da je ova Knjiga bila objavljena za uputu onih koji će, zbog svoje čiste unutrašnjosti, i osjećaja razumnosti, i razborite inteligencije, i žudnje za traganjem za istinom, i ispravnim motivima, na kraju stići na visoki stepen vjere i prepoznavanja Boga i savršene bogobožnosti. Drugim riječima, oni, o kojima Bog zna da je njihova priroda primjerena ovoj uputi i koji mogu napraviti napredak u istinskim pronicljivostima, na kraju će biti upućeni ovom Knjigom; i ova Knjiga će doprijeti do njih i Bog će ih osposobiti da slijede pravi put prije svoje smrti.

Prema tome Bog je jasno iznio da će oni, koji su u Božijem znanju vrijedni da budu upućeni i posjeduju odliku bogobožnosti po svojoj prirodi, sigurno biti upućeni kroz Časni Kur'an.'

Huzur je rekao da ako ovi izvori Deđala pokušavaju da promijene ili preprave Časni Kur'an oni će se suočiti sa bolnim krajem i nikada neće uspjeti u svojim pokušajima, dok će oni čistog srca doživjeti revolucionarne promjene.

Zatim je Huzur pročitao još jedan dugačak i dubok isječak iz knjige Obećanog Mesije 'Jung e Muqqadus' u kojoj on govori o izvanrednosti svete Knjige pozivajući se na kur'anske ajete iz sure Ibrahim (14:25-27). On iznosi da je prvi znak Svete Knjige zavisao od činjenice da su njeni principi vjere dobro ustanovljeni i uzvišeni, koji mogu biti prihvaćeni čovjekovom prirodom. Drugi znak je da njena tačnost treba da bude otkrivena onim ljudima koji razmišljaju i zamisle se nad prirodom. Treći znak treba da bude da će ona za svo vrijeme rađati plodove. Obećani Mesija a.s. dalje objašnjava da ovaj treći znak vječnog rađanja plodova označava Božije prihvatanje i čuda kao što je izneseno u ajetima iz sure Ha Mim Al Sedžda

"Zaista, onima koji kažu: 'Naš Gospodar je Allah,' i onda ostanu ustrajni, meleki se stalno spuštaju (govoreći): "Ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se Džennetu koji vam je obećan.

Mi smo vaši prijatelji u ovom životu i na ahiretu. Vi ćete u njemu imati sve što vaše duše požele, i u njemu ćete imati sve što budete tražili –kao gostoprimstvo od Onog koji mnogo prašta, Milostivog." (41:31-33).

Obećani Mesija a.s. također objašnjava ljepotu ovog umjerenog učenja Časnog Kur'ana u poređenju sa strogošću učenja Musaa a.s. i blagosti učenja Isaa a.s. citirajući ajet 41 iz sure Al Šura

“A zlo se može uzvratiti istom mjerom; a ako neko oprost i to dovede do popravljivanja, njegova nagrada je kod Allaha. Zaista, On ne voli prijestupnike.” (42:41).

Ovo učenje je dalje pojačano ajetom 91 iz sure Al Nahl

“Zaista, Allah naređuje pravednost, i dobročinstvo, i da dajete kao (što djete) bližnjim svojim; i zabranjuje bestidnost, i ružan govor, i prekoračenje. On vas savjetuje da primite pouku.” (16:91)

u terminima tretiranja drugih sa uljudnošću i na način kao što bi tretirali svoje bližnje i drage.

Huzur je zaključio da je ovo prelijepo učenje bilo objavljeno uzvišenom Poslaniku s.a.v.s. koji je to onda nama dao. Da nam Allah pokloni sposobnost da to razumijemo, da to sprovedemo u svojim životima i da to raširimo u svijetu.

Hudba 18.01.2008

Izlaganje o Allahovim znakovima (Ajas) A Discourse on Signs (Ayahs) of Allah

Kratki sadržaj hudbe koju je 18. januara 2008. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je u svojoj današnjoj hudbi nastavio sa temom o ajetu 130 iz sure Al Bakara. Prevod ovog ajeta glasi:

“Gospodaru naš, pošalji im jednog uzvišenog poslanika između njih, koji će ih učiti Tvojim ajetima i učiti ih Knjizi i mudrosti, i očistiti ih; uistinu si Ti moćan, mudar”

Huzur je rekao da će danas objasniti treći aspekt dove hazreti Ibrahima a.s. koja je gornji ajet. Ovaj treći aspekt onoga što je on molio za tog velikog poslanika je bio da ih on uči mudrosti. Huzur je rekao da

je u svojim prethodnim hudbama objasnio razna značenja i konotaciju riječi 'mudrost'; ona sadrže poštenje, apsolutnu pravdu, znanje, mudrost i činjenje prikladne upotrebe nečega u skladu sa prikladnosti prilike. Danas je Huzur objasnio ovu riječ sa pozivanjem na uzvišenog Poslanika s.a.v.s. i Knjigu objavljenu njemu.

Huzur je rekao da u gornjem ajetu mudrost označava da će taj Poslanik utemeljiti apsolutnu pravdu i zaista Kur'an također tvrdi ispunjenje ove molitve na drugim mjestima da je ovo to što je Poslanik uradio i da će se njegovo učenje nastaviti vječno, da je njegov blagoslovljeni uzor pokazao primjerom savršenu personifikaciju (oslikavanje) onoga što je u Knjizi - što je pečat učenja apsolutne pravde. Huzur je rekao da nije moguće dostići uzvišeni položaj Poslanika, međutim svaka osoba mora do svojih najvećih sposobnosti nastojati da slijedi njegov blagoslovljeni uzor.

Govoreći o mudrosti Časnog Poslanika s.a.v.s. pozivajući se na apsolutnu pravdu Huzur je citirao par događaja iz njegovog blagoslovljenog života.

Poslije bitke na Hunejnu Časni Poslanik s.a.v.s. je pokazao naklonost prema nekim ljudima u raspodjeli ratnog plijena isključujući neke druge; jedna osoba je došla i rekla: *"Tako mi Allaha, u ovoj raspodjeli nije zadovoljena pravda, niti je bio cilj Allahovo zadovoljstvo."* Časni Poslanik s.a.v.s. je odgovorio: *'Ako Allah i Njegov sluga nisu postupili pravedno, ko će drugi postupiti pravedno?'* Časni Poslanik s.a.v. s. je kasnije objasnio da on nije oduzeo prava bilo koga dajući veliki dio ratnog plijena nekome i upotrijebio je svoje pravo nad raspodjelom jedne petine ratnog plijena u podjeli. On je također rekao da, kad je dao veliki dio nekome, on je to učinio zbog njihove slabe vjere i žudnje.

U drugom slučaju Huzur je objasnio da, kad je sura Al Nasr bila objavljena ashabi su shvatili da je vrijeme odlaska Poslanika s.a.v.s. sa ovog svijeta bilo blizu. Poslanik s.a.v.s. je dao hudbu koja su ashabi primlili vrlo osjećajno. Poslanik je onda najavio da ako bilo ko ima ikakvu odmazdu da uzme (od njega) treba da to učini. Na ovo je jedan stariji ashab Ukaša ustao i rekao da u toj i toj bitci kad je sjahao sa svoje kamile koja je došla blizu Poslanikove kamile, Poslanikov štap ga je, bilo namjerno ili nemarno, udario. Poslanik je odgovorio da ga Božiji Poslanik nije mogao namjerno udariti, međutim, on je tražio da bude donesen štap i dao ga Ukaši i rekao mu da uzme odmazdu. Hazret Ebu

Bekr, hazret Omer i hazret Ali (da Allah bude zadovoljan sa svima) su ustali i ponudili da ova osveta bude uzeta od njih. Onda je hazreti Hasan i hazret Husein (da Allah bude zadovoljan s njima) ustali i rekli da odmazda treba da bude uzeta od njih pošto su oni bili Poslanikovi unuci. Međutim, Ukaša je insistirao da je želio uzeti odmazdu od Poslanika s.a.v.s. i dodao da, kad je štap njega udario, on nije imao nikakve odjeće na sebi. Na ovo je Poslanik s.a.v.s. podigao odjeću sa svog tijela i rekao da ga Ukaš može udariti. Ostali ashabi su počeli jecati od bola, međutim Ukaša je ne to istupio naprijed i počeo ljubiti blagoslovljeno tijelo Poslanika i rekao: ko bi ikada mogao iščekivati da uzme odmazdu od njega, koji je podučavao različitim principima apsolutne pravde i da je on tek tražio priliku da izrazi svoju ljubav. Na to je Poslanik rekao da Ukaša treba ili da mu uzvati ili da oprost. Ukaša je rekao: *'O Božiji Poslaniče ja ti opraštam u nadi da će Allah meni oprostiti na Sudnjem danu.'* Na ovo je Poslanik s.a.v.s. odgovorio da ako itko želi da vidi njegovog ashaba u Džennetu treba da pogleda na Ukašu.

Zatim je Huzur citirao Kur'anske ajete o apsolutnoj pravdi. Citirajući ajet 91 iz sure Al Nahl (16:91) Huzur je rekao da je ovo bilo najoštroumnije učenje koje nosi rješenja za društvene probleme kao i stvari međunarodnog značaja. Kad je zlo izbjegnuto utemeljeni su visoki standardi apsolutne pravde. Apsolutna pravda je veća (uzvišenija) od naklonost (usluga) i ljubaznost, i događa se napuštanjem onog što je loše zbog straha od Allaha. Apsolutna pravda nije tek naknada ili kazna zato što nije neophodno da ovi čine popravlanje (reformu). Apsolutna pravda je u skladu sa situacijom. Obećani Mesija a.s. je rekao da je ljubaznost u pogrešnoj prilici pogrešna isto kao što je pogrešno ne činiti postupak ljubaznosti u prikladno vrijeme. On je naredio da imamo učtivost koju majka pokazuje svom djetetu. On je rekao da činjenje dobra može biti tri stepena: prvi je gdje osoba čini dobro za uzvrat na učinjeno dobro, drugi je gdje on čini dobro sam od sebe i od pomoći je i koristi drugom, onda je tu sprovođenje dobra, gdje osoba ne misli o tome da čini usluge ili nema nikakvog očekivanja zahvalnosti, to je dobro učinjeno na način kako majka čini dobro svom djetetu. Zaista, kad je činjenje dobra primjenjeno bez ikakve mudrosti to nisu dobre pouke.

Huzur je citirao ajet 9 iz sure Al Maida (5:9) i rekao da kad neko tvrdi da ima vjeru onda vjernik treba da bude čvrst u potporu pravde.

Kad neko stiće ovaj obziran postupak on prirodno polučuje apsolutnu pravdu. Obećani Mesija a.s. je rekao da apsolutna pravda ne može biti postignuta bez iskrenosti.

Mudrost također podrazumijeva savršenstvo znanja. Huzur je rekao kao što je objasnio u svojoj prethodnoj hudbi da je u islamu i kroz Časni Kur'an Allah usavršio vjeru. Zaista ova blagoslovljena Knjiga nosi mnoga pretskazanja koja su bila ispunjena, pretskazanja o kojima čak ljudi od par stotina godina nisu imali pojma, da ostavimo ljude od prije 14 stotina godina.

Huzur je citirao ajet 20 do 24 iz sure Al Rahman (55:20-24) i objasnio da je pozivanje u ovim ajetima na dvije vode koje se ulijevaju bilo viđeno u formi Crvenog i Mediteranskog mora koja su se sastavila kroz Sueski kanal kao i Panamski kanal koji je povezo Atlanski i Pacifički okean. Huzur je rekao da je ovo bilo pretskazano u vrijeme kad nije bilo nikakvog znanja o tome gdje bi ova mora mogla biti.

Ajet 13 iz sure Al Anbija (21:31) jasno objašnjavaju naučni koncept koji mi danas znamo kao što je Big Ben. U objašnjavanju ajeta 48 iz sure Al Zarijat (51:48) Huzur je rekao da, kako se znanje svijeta povećava ovaj ajet (i drugi ajeti Kur'ana) mogu biti prevedeni u skladu s tim. Hazret Halifa tul Mesih 4 (da Allah ima milosti na njega) je to preveo kao: *'I Mi smo izgradili nebo s moći i Mi nastavljamo da ga širimo,'* prema otkriću Edvin Hubblea da se svemir stalno širi. Huzur je rekao u vrijeme objave ovog ajeta uopće nije bilo nikakvog pojma o tome da se svemir širi. Huzur je rekao da je prije nekoliko mjeseci jedan dnevni list izvjestio da oni sada misle da se svemir širi većom brzinom nego prije.

Huzur je rekao da muslimanski naučnici pogotovu Ahmadi naučnici se neće zamišljati nad Kur'anskom tvrdnjom 'poslije' ovih otkrića, oni će svoje istraživanje bazirati na Kur'anskim riječima kao što je činio dr Abdus Selam. Huzur je rekao da je Kur'an pun dragulja koji će nastaviti da prave otkrivanja do kraja vremena. Što se tiče mudrosti u naredbama Šerijata kako je navedeno u Časnom Kur'anu, Huzur je citirao ajet 46 iz sure Al Ankabut (29:46) koji veliča odlike namaza. Huzur je rekao da je ova naredba za ummet, i ona primjerima objašnjava (ilustruje) načine i sredstva da napravimo vezu s Bogom. Obećani Mesija a.s. je rekao da je namaz instrument čuvanja sebe i da je namaz bit (suština) blagoslova.

Huzur je citirao dio ajeta 31 iz sure Al Hadž (22:31) i rekao da je ovdje spomenut govor neistine povezano sa idolopoklonstvom - da

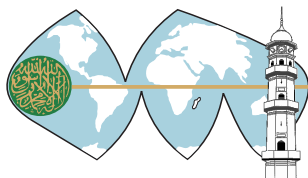
istakne njegovu ozbiljnost. Huzur je rekao da onaj ko upotrebljava lažan govor smatra da će ga 'idol' neistine izbaviti dok samo istina na kraju pobjeđuje. Obećani Mesija a.s. je rekao da nije bilo ništa tako omrznuto kao neisitna. On je rekao da je imao sedam sudskih slučajeva protiv njega ali on nije rekao ni jednu jednu laž u toku njih i zaista bio oslobođen iz svakog od ovih slučajeva.

Huzur je citirao ajet 35 iz sure Al ahzab (33:35) čiji prevod glasi:

"I pamтите Allahove ajete i mudrost, koji se uče u vašim kućama. Uistinu je Allah Znalac tančina, i obaviješten je".

Huzur je objasnio da je zaista nagrada u učenju Kur'ana, međutim, stvarni cilj učenja Kur'ana će jedino biti postignut kad su njegova učenja stvaljena u praksu i kad blagoslovljeni uzor Časnog Poslanika s.a.v.s. bude na čelu naše svijesti. Huzur je rekao da je spominjanje Božijeg atributa *Al Latif* (Znalac tančina) u gornjem ajetu označava da je Allah upoznat o onom što je očito o nama i o onom što je skriveno o nama. Ukoliko ne sprovedemo uzvišeno učenje uzvišenog Poslanika s.a.v.s. u svojim životima mi ne možemo biti istinski vjernici. Da nas Allah osposobi da razumijemo ovo mudro učenje i da ga stavimo u praksu.

Ahmadiyya Muslim Jama'at za Bosnu i Hercegovinu

AHMEDIJA CENTAR:

Tuzlanska 1 b, 71000 Sarajevo, BOSNA I HERCEGOVINA

Telefon/fax: 00387 / 33 612 612

www.ahmadija.ba

Ljubav svakome, mržnja nikome!